

BẢN TIN THANH NIÊN

Đoàn Cơ sở Thư viện Quốc gia Việt Nam

Số 17 - 2007

Nhật ký Thái - Cao - Bắc - Lạng (Trang 3)

Trang sách và lời ca (Trang 5)

Thư viện trường tôi... (Trang 10)

Chuyện một người đại biểu (Trang 15)

Nước Nga và chị tôi (Trang 14)

Giáng sinh vui vẻ (Trang 19)

Tin Thư viện

* Ngày 30/10/2007, Thứ trưởng Bộ VH,TT&DL Huỳnh Vĩnh Ái đã có buổi làm việc với Thư viện Quốc gia Việt Nam.

Thứ trưởng đã nói chuyện thân mật với các cán bộ thư viện. Nhân dịp Thư viện Quốc gia Việt Nam tròn 90 năm, Thứ trưởng đã hoan nghênh sự cống hiến của các thế hệ cán bộ thư viện trong thời gian qua đối với ngành thư viện. Kết thúc buổi nói chuyện, Thứ trưởng đã đi thăm các phòng ban trong thư viện, đặc biệt là các phòng phục vụ bạn đọc.

* Được sự đồng ý của Lãnh đạo Bộ VH,TTDL, ngày 24/11/2007, TVQGVN đã tổ chức Hội nghị, hội thảo: **Thư viện QGVN trong tiến trình phát triển của sự nghiệp Thư viện Việt Nam.**

Hội nghị là dịp để chúng ta ghi nhận, tổng kết, đánh giá những công việc TVQG đã làm được, chỉ ra những khó khăn còn tồn tại và những phát sinh cần giải quyết, tìm hướng khắc phục để TVQG ngày càng xứng với vị thế là thư viện trung tâm trong cả nước

* Ngày 6/10/2007, được sự đồng ý của Bộ Văn hoá, Thể thao và Du lịch, Thư viện Quốc gia Việt Nam đã phối hợp với chương trình Fulbright tại Việt Nam tổ chức giới thiệu những thông tin về **“Chương trình học giả Fulbright Việt Nam 2008”** (Vietnamese Scholar Program - VSP). Mọi thông tin chi tiết về chương trình có thể tham khảo tại website <http://vietnam.usembassy.gov/fulbright.html>.

* Triển lãm Margueite Duras qua thời gian do Thư viện Quốc gia Việt Nam phối hợp với Trung tâm Văn hóa Pháp tại Việt Nam tổ chức ngày 22/10 đến 5/11. Triển lãm giới thiệu 35 bức ảnh do Jean Mascolo con trai nhà văn chụp, phản ánh cuộc đời lao động sáng tạo nghệ thuật của nhà văn, với một cuộc đời gian khó, nhiều nỗi đau nhưng cũng nhiều cảm xúc. M. Duras đã để lại trên 60 tác phẩm, tiểu thuyết, kịch bản phim, thơ...

Bà đã trở thành một trong những tác giả hàng đầu của

văn học Pháp thế kỷ XX và thế giới. Triển lãm diễn ra từ ngày tại TVQGVN..

* Sáng 7/11/2007, tại Thư viện Quốc gia Việt Nam, Công ty Sách Bách Việt tổ chức Hội thảo **“Paulo Coelho với bạn đọc Việt Nam”** với sự góp mặt của các nhà văn, nhà nghiên cứu, phê bình văn học, dịch giả có uy tín như: Phạm Toàn, Phạm Xuân Nguyên, Ngô Tự Lập, Lê Khánh Toàn, Nguyễn Trí Dũng, Ngọc Phương Trang... Tại Hội thảo, mỗi tác giả đều có cách nhìn, cách tiếp cận khác nhau về những tác phẩm của P. Coelho, nhưng tất cả đều có sự thống nhất cao rằng Paulo Coelho là nhà văn tài năng thực sự.

* Cùng với nhiều hoạt động chào mừng kỷ niệm 90 năm Cách mạng tháng Mười Nga đang diễn ra, ngày 6/11/2007, Thư viện Quốc gia Việt Nam đã tổ chức buổi nói chuyện **“Cách mạng tháng Mười và vẻ đẹp của tiểu thuyết Nga”** qua phần giới thiệu của Phó GS, TS Nguyễn Trường Lịch công tác tại khoa Văn - Trường ĐH Khoa học Xã hội và Nhân văn Hà Nội. Buổi nói chuyện đã để lại trong lòng người nghe cảm xúc khó quên và vun đắp thêm tình yêu của người Việt Nam đối với xứ sở bạch dương xinh đẹp.

* Nhân dịp kỷ niệm 15 năm thiết lập quan hệ ngoại giao giữa hai nước Việt Nam và Hàn Quốc, ngày 24/11/2007, Phòng đọc **“Cửa sổ Hàn Quốc năng động”** do cơ quan thông tin Chính phủ Hàn Quốc và Đại sứ quán Hàn Quốc tại Việt Nam tài trợ được đưa vào sử dụng với tổng diện tích 260m², phòng đọc được trang bị 7.000 cuốn sách có nội dung về lịch sử, văn hóa, kinh tế, học thuật... và 300 băng đĩa.

* Nhân dịp kỷ niệm 90 năm thành lập, Thư viện Quốc gia Việt Nam đã tổ chức lễ khai trương Thư viện điện tử vào ngày 24/11/2007. Hơn 20 năm phát triển CNTT của TVQGVN được đánh dấu bằng sự ra đời của TV điện tử. Buổi lễ vừa thể hiện niềm vui, vừa thể hiện sự tự nhận trách nhiệm của Thư viện trước hệ thống thư viện cả nước trong việc xây dựng TVQGVN hiện đại, đáp ứng yêu cầu cung ứng thông tin cho bạn đọc. Đồng thời cũng khẳng định hướng đi tất yếu của thư viện cả nước trong giai đoạn mới, giai đoạn Hội nhập và Phát triển.

* Ngày 24/11/2007, Thư viện Quốc gia Việt Nam đã tổ chức Hội nghị, hội thảo: **Thư viện Quốc gia Việt Nam trong**

tiến trình phát triển của sự nghiệp Thư viện Việt Nam.

Hội nghị là dịp để chúng ta ghi nhận, tổng kết, đánh giá những công việc Thư viện Quốc gia đã làm được, chỉ ra những khó khăn còn tồn tại và những phát sinh cần giải quyết, tìm hướng khắc phục để Thư viện Quốc gia Việt Nam ngày càng xứng với vị thế là thư viện trung tâm trong cả nước.

* Ngày 25/11/2007, tại Nhà hát Lớn Hà Nội, TVQGVN đã long trọng tổ chức lễ **Kỷ niệm 90 năm ngày thành lập thư viện (29/11/1917-29/11/2007) và đón nhận Huân chương Độc lập hạng Nhì** - phần thưởng cao quý của Đảng và Nhà nước trao tặng.

Buổi lễ đã diễn ra trang trọng, nghiêm trang và đầm ấm của những người làm công tác thư viện, với sự tri ân của

những cán bộ, nhân viên, bạn đọc của thư viện ngày nay với những người đi trước, vì sự đóng góp xây dựng của họ mà thư viện đã có những bước phát triển như ngày nay. Sự đóng góp đó không chỉ được cán bộ, nhân viên, bạn đọc thư viện ngày nay công nhận, mà còn được Đảng và Nhà nước trao tặng Huân chương Độc lập hạng Nhì cho những nỗ lực của tất cả những cán bộ, nhân viên của Thư viện Quốc gia 90 năm qua.

* Nhân dịp tham dự Hội nghị ICADL 2007 (Hội nghị quốc tế về Thư viện số các nước châu Á), Tiến sĩ Shigeo Sugimoto (Nhật Bản) tới thăm Thư viện Quốc gia Việt Nam và có bài thuyết trình về 2 chuyên đề: “Bảo quản tài liệu số” và “Dublin Core và Metadata”, vào ngày 10/12/2007. Nội dung buổi thuyết trình gồm: Quy trình tạo dữ liệu; Tại sao cần phải bảo quản dữ liệu điện tử; Phương thức bảo quản; Liên kết bảo quản; Hợp tác bảo quản... Đặc biệt, Tiến sĩ nhấn mạnh việc tìm kiếm và truy cập tài liệu.

26/10/2007

4h sáng. Lạnh. Tối mò. Lặng lẽ ghêmen chẵn cho em gái nằm cạnh, mình ra khỏi giường, dù tiếc nuôi vô cùng cái ô ăm áp nhường ấy. Giấc ngủ vồn vện 1,5 tiếng đồng hồ khiến mắt mình cay xè, không sao mà chống cái mi mắt lên được. Loạng choạng bước vào toilette và nước lên mặt mà chả nhớ sao phải dậy sớm thế làm gì. Một đêm mất ngủ khiến mình xơ xác đến mức khó nhận ra. Loay hoay một lúc đã đến 4h30. Đeo chiếc balô căng phồng lên vai, mình ra khỏi nhà. Hành trình đi về nguồn.

Mình không thích biển, có chăng thì chỉ là thích ngắm bình minh hay hoàng hôn trên biển mà thôi. Những khoảnh khắc của một ngày mới hay buổi chiều tà thường khiến người ta xao động lạ. Không thích biển, cũng chẳng thích sông và sợ nước. Chả thế mà thầy từ vì phán số mình kỵ nước. Đó là chuyện hồi 3 tuổi. Nhưng thôi, nhắc lại làm gì nhỉ?

Không thích biển, cũng chẳng thích sông, vậy thì mình lên núi, làm cuộc hành trình về với

cội nguồn, về với cái nôi của Cách mạng, về với Thủ đô gió ngàn.

Buổi trưa xe mới đến nơi. Nắng ơi là nắng. Hình như cái nắng trên vùng miền núi cũng khác ở đồng bằng. Nắng trưa gay gắt hơn, nhưng không khiến ta cảm tù trong cái nóng, cái bức, mà muốn chan hoà trong nắng của một ngày cuối thu.

Chưa bao giờ đến An Toàn Khu, mình cứ nghĩ nơi đó sẽ phải được bố trí cực kỳ phức tạp, với thật nhiều hầm giao thông và trú ẩn, nhưng cả chuyến thăm, mình chỉ thấy có 1 cái hầm bé tí. Mình được thăm lán nơi Bác Hồ cùng các đồng chí khác họp bàn chuẩn bị cho Chiến cuộc Đông Xuân 53 - 54. Rồi tới thấp hương tại nhà tưởng niệm Bác. Nếu vào lối cửa chính, bạn sẽ phải bước lên 79 bậc thang tượng trưng cho 79 mùa xuân cuộc đời của vị Cha già kính yêu của dân tộc. Nhà tưởng niệm Bác nằm trên một quả đồi. Từ đó có thể phóng tầm mắt ra bốn phương tám hướng, tận hưởng cái bao la đất trời.

Nắng thế mà không thể xua đi sương mù bao phủ phía xa xa.

Một bữa trưa toàn thịt là thịt diễn ra trong 10-15'. Rùng cả mình! Nghỉ ngơi một chút, mình tiếp tục lên đường tới Cao Bằng. Sắp vào mùa gặt nên lúa chín vàng hai bên đường qua Bắc Kạn, trên những thửa ruộng bậc thang hay trên

những cánh đồng xen kẽ với từng rừng cây xanh mát. Mình cũng không ngờ Bắc Kạn lại có những cánh đồng trù phú như thế. Thật tiếc vì không thể rẽ vào thăm hồ Ba Bể được. Tiếc vì rất có thể có những nơi ta chỉ qua có 1 lần trong đời.

5 tiếng đồng hồ trên ô tô thật dài. Hết mơ màng theo nhịp lắc lư của chiếc xe lại dậy nghĩ linh tinh lang tang miên man. Nghĩ về nhân tình thế thái như một bà già u ám, rồi tự dưng lại thấy mắt mình long lanh, mũi phập phồng,

hăm hở với những dự định trước mắt như một đứa trẻ sắp được nhận quà.

Trên xe mình nghe thấy có anh hỏi một cô gái:

- Em làm ở đâu?
- Dạ, ở Liên đoàn xiếc ạ.
- Xiếc hả? Em biểu diễn xiếc gì?
- Em đu dây anh ạ

- À, đu dây. 'If you do they, they did, you die' phải không? (íp iu đu dây, dây đứt, iu đai) Ha ha...

Anh chàng hóm hình thật, mình cũng phải bật cười cùng mọi người trên xe.

Xe qua Bắc Kạn đúng vào lúc trăng

27/10/2007

Giật mình choàng tỉnh. Đã 6h rồi. Giấc ngủ quý giá không mộng mị khiến mình thấy thật sẵn sàng cho một ngày mới. Trời se lạnh nhưng nắng đã vàng óng rắc đầy trên ban công hứa hẹn một ngày nắng chói chang. 7h30 xe khởi hành tới Di tích Pác Bó.

“Đây suối Lenin, kia núi Marx
Hai tay xây dựng một sơn hà”

Bữa sáng đậm bạc với 2 tiếng đồng hồ đi xe khiến mình muốn kiệt sức.

Dầu vậy vẫn cố leo lên thăm hang Cốc Bó nơi Bác từng sống. Đây là chiếc bàn đá bên bờ suối, nơi Bác ngồi làm việc. Sắp lên tới hang rồi! Nhưng lên đến nơi thì... cái ‘máy xay sinh tố của Bác’ nằm chắn ngay cửa hang cộng với lời giải thích: hang đang trong thời gian tu

bổ. Hic hic. Cái cảm giác thấy mình bị lừa nó có giống thế này không nhỉ? Đành tự an ủi mình, coi như là được đi leo núi!!

À, đi ngắm suối cũng được mà. Nước suối xanh trong, nhìn thấy lấp lánh những cá là cá. Minh tranh thủ ngồi bên bờ suối làm vài ‘bò’. Cái cơn sợ nước nó ám ảnh khiến mình chỉ dám ngồi ghé ghé. Chỉ sợ nhớ một cái thì... uổng mất hai mươi mấy năm mặc áo quần...

Quanh quần thể thôi mà đã quá giờ ăn trưa rồi. Lại phải gấp rút lên xe về KS. Buổi chiều và tối thuộc về TX Cao Bằng. Chả là 7h30 tối nay sẽ có chương trình văn nghệ giao lưu.

Ngày mai tiếp tục dong duổi trên đường xuống Lạng Sơn. Tối mai mình lại đã ở Hà Nội rồi....

lên. Đêm tối ở vùng núi cứ thấy thể lương thể nào ấy, nó làm tăng cảm giác cô độc. Nó khiến người ta muốn nép vào cạnh nhau để xua đi cái lạnh lẽo, để tìm cảm giác ấm áp của cái chi gọi đơn giản là tình người. Nó khiến ta phải moi mắt kiếm tìm một đốm sáng dẫn đường, muốn nhìn xuyên qua những rặng núi để thấy từng mái nhà âm cúng, thấy từng gia đình quay quần bên mâm cơm đậm bạc nhưng tràn đầy hạnh phúc vì được ở bên nhau.

Trăng trên núi đẹp mờ ảo. Cậu bạn mình kể là vào đêm trăng tròn mà lên núi uống rượu, ngâm sương rồi hát rống lên thật thích. Nhưng mình ở giữa thị xã Cao Bằng thì chắc chả có cơ hội ấy rồi cậu a. Đành đi ngắm trăng trên Bằng Giang vậy...

Mùa xuân - hoa đào nở

(Ngọc Hân)

Hoa đào chỉ nở vào mùa xuân, loài hoa mang biểu tượng của mùa xuân, vì thế, trong muôn sắc hoa xuân có thể phong cho hoa đào là “hoa chúa xuân”. Mỗi dịp Tết đến, miền Bắc nhà ai cũng có cảnh đào chớm đón xuân về.

Cái đẹp của hoa đào được thiên nhiên ban tặng chứa đầy khí thiêng của đất trời vào xuân. Hoa đào có nhiều loại. Nào là bích đào đỏ thắm với tán tròn, đào phai hồng nhạt mà thanh nhã, bạch đào quý hiếm với cách hoa trắng muốt, mấp mạp. Cây đào gây guộc đến khảng khiu ấy vậy mà chống đỡ mùa đông giá rét lại còn lấy được sức sống vĩnh hằng của đất để một sáng xuân về nụ hoa đào bùng nở. Cánh hoa đào muốt, êm ái, thật thanh cao. Hoa đào nở vừa rực rỡ, vừa nồn nà, xinh tươi nhưng cũng thật e ấp

dịu dàng. Ôi có sắc màu nào sánh được không? Có lẽ chỉ trừ có màu mã ứng hồng thẹn thùng rất đời ngây thơ của người con gái. Vì thế mà người xưa ví hoa đào là vẻ đẹp trời ban của các thiếu nữ: “Liều yếu đào tơ”, “Thân em như tấm lụa đào/ Phát phơ giữa chợ biết vào tay ai?”, “Xin ai đừng gheo má đào các em”..

Hoa đào là biểu tượng của mùa xuân ở miền Bắc cũng như mai vàng ở miền Nam vậy. Ngắm cảnh đào chớm nở, lại nhớ khi xưa, để báo tin chiến thắng huy hoàng cho người yêu dấu, vua Quang Trung khi vào thành Thăng Long ngày mừng 5 Tết Kỷ Dậu đã cho lính phi ngựa ngày đêm không ngơi nghỉ, mang về Phú Xuân cho công chúa Ngọc Hân một cành đào thắm đượm tình yêu. Ôi ông vua áo vải chỉ quen chinh chiến trận mạc lại có cách báo tin trữ tình đến vậy sao?

Khi ta là người miền Bắc thì mới yêu mến đào biết chừng nào. Những ngày Tết Dương lịch, đường ta đi lại tấp nập, sôi động khác thường.

(Xem tiếp trang 20)

Trang sách và lời ca

Hội diễn văn nghệ chào mừng kỷ niệm 90 năm Thư viện Quốc gia Việt Nam xây dựng và trưởng thành

Đoàn viên Đoàn CS TVQG chào mừng Hội diễn với bài hát “Thanh niên Việt Nam” của nhạc sĩ Đức Trịnh

Giám đốc Phạm Thế Khang phát biểu chào mừng Hội diễn

Tốp ca nam nữ **phòng Hành chính** mở màn Hội diễn với bài hát “Tiên bước dưới quân kỳ” của Đoàn Nho

Chủ tịch Công đoàn Nguyễn Minh Hà thay mặt BCH Công đoàn khai mạc Hội diễn

Tốp ca nam nữ **phòng Đọc** với bài hát “Giai điệu Tổ Quốc” của Trần Tiến

Tốp ca nam **Tổ Bảo vệ** với “Bác đang cùng chúng cháu hành quân” của Huy Thục

Trang sách và lời ca

Tuấn Bình - phòng Báo, tạp chí với "Mùa xuân" của Phạm Minh Tuấn

Tốp ca nam nữ phòng Tạp chí Thư viện với bài hát "Thành phố trẻ" của nhạc sĩ Trần Tiến

Văn Kiểm - phòng Bảo Quán với "Trường ca sông Lô" của tác giả Văn Cao

Tốp ca nam nữ phòng Bảo Quán với bài hát "Việt Bắc nhớ Bác Hồ" của tác giả Phạm Tuyên

Ngọc Bích - p. Nghiên cứu với "Điều giản dị" của Phú Quang

Tốp ca nam nữ p. Báo, tạp chí với bài hát "Hát về Người" nhạc: Đoàn Bồng, Đoàn Chuẩn

Trang sách và lời ca

Đơn ca nữ đồng chí **Thu Hà** - phòng Biên mục với "Hà Nội mùa thu" của Vũ Thanh

Tốp ca nam nữ phòng **Tra cứu** với bài hát "Chào mừng Đảng lao động Việt Nam" của tác giả Đỗ Minh

Kim Anh - phòng Lưu chiều với "Xa khơi" của Nguyễn Tài Tuệ

Tốp múa phòng **Độc** với bài "Những cô gái quan họ" biên đạo múa Thu Thảo

Xuân Hùng - phòng Bổ sung với "Đêm thành phố đầy sao" của Trần Long Ẩn

Tốp ca nam nữ p. **Lưu chiều** với "Việt Nam ơi, mùa xuân đến rồi" của Huy Du

Trang sách và lời ca

Tốp ca nam nữ **phòng Nghiên cứu** với bài hát “**Tiếng hát những đêm không ngủ**” của tác giả Phạm Tuyên

Tốp ca nam nữ **phòng Bổ sung** với bài hát “**Tôi yêu**” của Phương Uyên

Linh Giang - **phòng Hành chính** với “**Cỏ non thành cỏ**” của tác giả Tân Huyền (Phan Văn Tần)

Tốp ca nam nữ **phòng Tin học** với bài hát “**Tiến về Hà Nội**” của tác giả Văn Cao

Lương Ninh - **phòng Quan hệ Quốc tế** với bài hát “**Quê nhà**” của Trần Tiến

 Trang sách và lời ca

Tốp ca nam **phòng Tin học** với “**Bác đang cùng chúng cháu hành quân**” của tác giả Huy Thục

Thùy Dung - Tạp chí Thư viện với “**Thư viện tôi yêu**”

Tốp ca nữ **p. Biên mục** với “**Đến với con người Việt Nam tôi**” của Xuân Nghĩa

Chia sẻ

Thư viện trường tôi, ước sao ngày nào tôi cũng đến

Winlinh

Trường tôi nằm trên con phố nhỏ của một thành phố nhộn nhịp. Tháng ngày vẫn êm đềm trôi qua với tiếng giảng bài của thầy cô và những trò nghịch ngợm vang trời của lũ học trò “nhất quỷ, nhì ma...”. Tôi cũng chẳng buồn quan tâm khái niệm “thư viện” làm gì nếu không có chuyện trong một lần thi cuối kỳ cả lớp tôi hầu hết bị điểm kém. Nếu đề bài cứ như mọi khi thì chẳng cần đọc quyển sách nào học sinh chúng tôi cũng đều làm được hết, vì đáp án đã nằm sẵn trong vở rồi, cứ thế mà bê nguyên si. Đằng này, đề bài lại mở rộng, yêu cầu học sinh phải thực sự chịu khó tìm tòi, tham khảo thêm tài liệu liên quan đến vấn đề đó thì mới đạt yêu cầu. Chúng tôi ngỡ hết cả ra khi đọc đề bài. Cô giáo cũng đã dặn chúng tôi lên thư viện trường đọc thêm sách, nhưng chẳng đứa nào chú tâm đến. Sau lần điểm kém nhớ đời ấy, chúng tôi đã ý thức được tầm quan trọng của việc đọc và học, nhưng biết bắt đầu như thế nào khi chẳng có điểm đến thực sự tạo hào hứng, say mê cho những học trò hiếu động thích bay bổng, thích mới mẻ và năng động.

Vừa rồi, gặp lại người bạn cũ về thăm quê, tôi đặc biệt ấn tượng khi nghe bạn ấy kể về thư viện trường của mình. Đó là trường PTTN Nguyễn Thượng Hiền (Quận Tân Bình - Thành phố Hồ Chí Minh). Trường có 6 máy vi tính để phục vụ cho tra cứu sách, mỗi năm thường được các tổ chức nước ngoài tặng sách, nên thường xuyên có nhiều sách mới, sách hay cho học sinh tham khảo... Còn trường tôi thì sao? Đã quá quen với ý nghĩ thư viện trường là nơi có cô thủ thư nghiêm khắc với một mớ sách cũ rích, lũ học trò chúng tôi đâm ngại vào thư viện. Bạn nào chăm lắm thì một tuần đến thư viện một lần, chủ yếu đến tìm các tác phẩm văn học, tiểu thuyết kinh điển khi được giáo viên hướng dẫn hay ra đề kiểm tra, thi cử. Số đầu sách thì nghèo nàn, ít cập nhật sách mới. Sách tham khảo chất lượng cao, phù hợp yêu cầu nâng cao kiến thức còn thiếu. Sách không cần thì nhiều, sách muốn đọc lại không có. Thủ tục mượn sách thì rườm rà. Đứng chờ cả buổi có khi chỉ mượn về được quyển sách giấy đen, mới xông lỗ chỗ. Thường xuyên sẽ phải nghe câu trả lời khô khan của cô thủ thư, nào là “sách bạn khác mượn rồi”, “sách này không có” mặc dù tên sách vẫn có trong các phích mục lục của thư viện. Bàn ghế thì lèo tèo vài cái. Nếu cả lớp chúng tôi mà hứng chí kéo lên thư viện học hết thì chắc chắn phải mang theo ghế mà ngồi.

Em trai tôi học trường PTCS Quang Trung than thở “*Mỗi lớp chỉ có vài bạn được làm thủ thư viên thôi*”. Em gái tôi học trường Bán công Đống Đa thì bảo “*Chưa bao giờ đặt chân vào thư viện trường*”. Anh bạn tôi đã tốt nghiệp cấp 3 ở một ngôi trường của Tiền Hải thì thú nhận “*Không hề biết thư viện trường mình ở chỗ nào*”. Và tôi chắc rằng sẽ còn nhiều bạn nữa cũng chưa bao giờ bước chân vào thư viện trường mình, chưa bao giờ ý thức được việc đến thư viện là một việc quan trọng và cần thiết. Theo cảm nhận của riêng tôi, tuy đã có nhiều thư viện trường học được

quan tâm đầu tư, nhưng phần lớn các thư viện trường chỉ là hình thức, cứ mở cửa mỗi sáng rồi đóng cửa mỗi chiều, hầu như chẳng mấy ai ngó ngang đến.

Học sinh chúng tôi nhiều khi rất thụ động trong việc nghe giảng, thầy cô cứ đọc, học sinh cứ chép. Giá như trong các buổi học, thầy cô giáo nói nhiều hơn về phương pháp học, hướng dẫn cho chúng tôi đọc những quyển sách tốt tại thư viện, rồi vào những buổi học sau cô kiểm tra kết quả của việc đọc đó. Chúng tôi sẽ được thoải mái nói về những cái mình đã được đọc, nói về suy nghĩ và cảm nhận của mình cùng những bài học bổ ích từ sách. Chúng tôi rất muốn được tham dự những buổi sinh hoạt lớp, sinh hoạt khối có chủ đề bàn luận, thuyết trình, kể chuyện về những cuốn sách đã đọc ở thư viện trường. Như thế chúng tôi sẽ được thể hiện khả năng hùng biện của chính mình, sẽ có bản lĩnh hơn trong bước đường phía trước và hơn hết sẽ có động lực trong việc đến thư viện trường đọc và học một cách say mê. Tôi còn nhớ những lần được theo mẹ đi xem triển lãm sách ở thư viện trung ương, được xem triển lãm báo xuân mỗi khi Tết đến. Những quyển sách, tờ báo được trưng bày theo chủ đề đã rất hấp dẫn tôi. Mong rằng trường chúng tôi cũng sẽ tổ chức những buổi trưng bày nhỏ để học sinh được tham gia, được khuyến khích nâng cao tri thức từ sách báo qua cầu nối thư viện trường mình.

Trường chúng tôi, có lẽ nguồn kinh phí dành cho thư viện còn thấp nên cơ sở vật chất, sách báo và cả cán bộ thư viện đều thiếu. Nhưng nhìn sang trường bạn tôi, cũng khó khăn nhưng vì các thầy cô đã vận động học sinh “Góp một cuốn để đọc nhiều cuốn sách” nên các bạn vẫn có sách đọc thường xuyên và càng có ý thức đóng góp cho tủ sách chung đó thêm phong phú. Thực ra chúng tôi cũng thật lắm đòi hỏi trong khi chính mình còn chưa có ý thức rèn luyện, tu dưỡng. Có nhiều bạn được học ở những trường có thư viện tốt nhưng chưa biết khai thác triệt để nguồn sách báo dồi dào. Nếu như chúng tôi có thể được mượn sách một cách nhanh chóng, ít thủ tục rườm rà thì chắc chắn sẽ rất tích cực vào thư viện. Chúng tôi tìm đến sách và cũng mong được sách tìm đến. Chẳng hạn ở trường có bảng tin, nếu có thông tin sách hay, sách mới trên đó, nhất định chúng tôi sẽ quan tâm ngay. Hoặc thầy cô giáo mỗi ngày nói với học sinh về một cuốn sách, một bài thơ, bài văn ý nghĩa thì chúng tôi chắc sẽ thấy hứng thú hơn để tìm đọc sách. Mấy đứa bạn tôi bảo rằng, giá như thư viện trường mình có nhiều sách truyện hay, nhiều sách hướng dẫn học tốt, sách được đọc thoải mái không cần mất thời gian mượn lâu thì các bạn sẽ lên thư viện đều đều.

Mong sao chúng tôi sớm có một thư viện luôn tràn ngập ánh sáng, luôn mở rộng cửa đón học sinh với nhiều thân thiện và gần gũi. Các thầy cô hãy cập nhật nhiều sách hơn để chúng tôi được mở mang trí tuệ, được bay đi khắp nơi trên thế giới, đến các vùng đất lạ, học những bài học mới, hái trái thơm của miền rừng núi, được sống nhiều đời sống, được chia sẻ và cảm thông với nhiều số phận. Khi đó nhất định học trò chúng tôi lại càng say mê sách hơn, và thư viện chắc chắn là nơi bước chân đến sẽ chẳng muốn rời.

Tiếng Anh trong thư viện

1. Tại bộ phận cấp thẻ

Một bạn đọc là sinh viên năm thứ nhất gọi điện đến thư viện và hỏi về thủ tục làm thẻ mới. Thủ thư đã trả lời về thủ tục làm thẻ cho sinh viên, lệ phí và ngày làm việc của bộ phận cấp thẻ.

A: Hello, National library of Viet Nam, Card issue division here. Who is speaking?

B: Hello. Has the National library of Vietnam already released the new regulation for getting a library card?

A: Yes, that is right.

B: We are the first year student, we want to get library cards. I wonder whether the first year students are allowed to get the library cards?

A: Yes, as of 1st October 2007, all Vietnamese residents, 18 years and older are eligible to receive a library card.

B: That is great! What are the requirements for getting a library card?

A: Students must bring the student cards when they come to library. In addition, you have to fill in the library card applications which we deliver you.

B: How about the fee for getting a library card?

A: You have to pay 30.000 VND for a card per year.

B: Can I get a library card at the weekend?

A: You can come to see us on Saturdays. We open six days a week, Sundays are the days off work.

B: Thank you very much!

A: You are welcome!

New word

Card issue division: Bộ phận cấp thẻ

Regulation: Quy định

Eligible: (tính từ) đủ tư cách, thích hợp

Vietnamese resident: Công dân Việt Nam

Card application: Phiếu thông tin đăng kí làm thẻ

In addition: Thêm vào đó

The titles of some books: Một vài tên sách

The title of book: Tên sách

Scenario coming today

2. Tại sảnh tra cứu

Một bạn muốn đọc đã tra sách tên sách và muốn tìm đọc, thủ thư đã giải thích và chỉ cho bạn đọc phòng đọc sách, đồng thời chỉ dẫn bạn đọc mua và điền vào phiếu yêu cầu.(đoạn hội thoại này đã đăng trên số trước nhưng còn sai sót-số này chúng tôi đã sửa bổ sung - mong các bạn thông cảm và tiếp tục cộng tác với chuyên mục)

R: Good morning sir, Could you help me?

L: Of course sir!

R: I've just found the titles of some books but I don't know how to get them.

L: Let me see the list of titles.

L: Most of your books are new one. They are Economic Vietnamese books so you can find the at the Opening Reading Room on Social Science and Humanities, You must record the book's index to find them... And this one is a Doctoral thesis, you read it at the Special Collections Reading Room but before that you have to buy some request tickets then fill out some information, your personal information and your material information. The request tickets will be done on the Request Box. Librarian will check the tickets and give your books later.

R: Thank you very much, Can I buy some request tickets here?

L: Certainly, sir. It's five hundred VNĐ per ten tickets, please.

R: Thank you.

R: Sorry sir, Is that one ticket for two books?

L: Oh no, just one book. You must fill in the form in duplicate

R: Oh! I see

Request ticket: Phiếu yêu cầu

Doctoral thesis: Luận án tiến sĩ (số nhiều)

Personal information : Thông tin cá nhân

Material information: Thông tin về tài liệu

Book's index: Chỉ số phân loại

Fill in the form in duplicate: Điền thông tin 2 lần

Chuyên mục do Speaker phụ trách với sự trợ giúp đỡ của Oliver

Tin - ảnh

Ngày 19/11/2007, Đội văn nghệ của Đoàn CS TVQGVN được thành lập. Đây là nơi hội tụ được những gương mặt tươi trẻ, những trái tim sôi nổi yêu ca hát, những bàn tay sẵn sàng cùng nhau “nối vòng tay lớn”.

- **Đội trưởng** Lê Thanh Hà
- **Đội phó:** Nguyễn Thái Loan, Nguyễn Văn Kiêm

- **Thời gian sinh hoạt:** Thứ 3 của Tuần thứ nhất và tuần thứ 3 hàng tháng.

- **Nội dung sinh hoạt:**

- + Tập những bài hát truyền thống của Đoàn
- + Tập bài hát mới
- + Trao đổi về lĩnh vực âm nhạc
- + Sinh hoạt karaoke tại tầng 6 khi điều kiện cho phép
- + Khi có các chương trình của Đoàn yêu cầu, Đội Văn nghệ là lực lượng chính chịu trách nhiệm tập và biểu diễn các tiết mục văn nghệ theo nội dung quy định.

Chúc cho Đội văn nghệ của Đoàn ta duy trì tốt hoạt động của mình, thực hiện tốt nhiệm vụ cao cả mà Đoàn CS đã giao phó!

Ngày 8/11/2007, Đoàn cơ sở Thư viện Quốc gia Việt Nam đã tổ chức hoạt động Giao hữu cầu lông Chào mừng 90 năm thành lập Thư viện Quốc gia Việt Nam. Giải giao hữu đã thu hút đông đảo đoàn viên các chi đoàn tham gia. Giải đấu đã diễn ra hết sức sôi động, qua đó càng làm tăng không khí hào hứng chào đón ngày lễ kỉ niệm 90 năm thành lập TVQGVN.

Phát huy truyền thống thanh niên của đơn vị đã đạt được Bằng khen của Chính phủ, phong trào thanh niên hiện nay tại Đoàn cơ sở TVQG ngày càng được mở rộng với nhiều hoạt động đi sâu về chất, thu hút đông đảo đoàn viên tham gia.

Qua hội thi lần này, Thanh niên đoàn cơ sở TVQG đã thể hiện sự đoàn kết quyết tâm và tinh thần tuổi trẻ cùng góp phần xây dựng TVQG ngày một lớn mạnh.

Nhân kỷ niệm 90 năm ngày thành lập Thư viện mình, toàn thể các cán bộ đã xuống sân lao động, dọn dẹp, quét dọn với tinh thần hồ hởi, phấn khởi. Thanh niên là lực lượng chính và thể hiện tinh thần xung kích, nhiệt tình trong công việc.

Ảnh: Một góc sân cầu lông. Các cán bộ làm việc tại khu nhà H đang hăng say lao động (22/11/2007)

Giao hữu cầu lông chào mừng 90 năm thành lập TVQGVN

Buổi giao hữu cầu lông giữa 3 chi đoàn Thư viện Quốc Gia VN, Bảo tàng Cách mạng và Khu di tích Hồ Chí Minh tại Phủ Chủ tịch đã diễn ra sôi nổi, hào hứng và thành công tốt đẹp.

Giám đốc Phạm Thế Khang trao giải nhất cho đôi nam và đôi nam nữ của đội Thư viện Quốc gia VN

Bà Phạm Khánh Ngân - Đảng ủy viên phụ trách thanh niên trao giải nhì cho đội Khu Di tích HCM tại Phủ Chủ tịch

Bí thư Đoàn Anh Đức trao giải 3 cho đôi nam nữ và đôi nam của Bảo tàng Cách mạng

Liên hoan mừng thắng lợi sau Giải Cầu lông

Kết nối bạn bè

Trích Blog của Phạm Xuân Hùng (P. Bổ sung)

Cách mạng tháng Mười Nga thật vĩ đại và ghi một dấu ấn đậm nét trong lịch sử. Hôm qua, tại cơ quan, tôi được nghe một phó giáo sư - tiến sĩ nói chuyện về văn học cách mạng Nga, về những Chiến tranh và Hòa bình, về Thép đã tôi thế đấy. Hôm nay, đi làm về ngang qua công viên Tuổi trẻ - nơi đặt tượng đài Lê Nin, tôi thấy một buổi biểu diễn văn nghệ chào mừng CMT10 Nga. Và tôi nhớ tới nước Nga với những kỉ niệm về chị tôi.

Chị tôi rất yêu tiếng Nga. Yêu tiếng Nga đến mức cố học hành thật tốt để được đi thi olympic tiếng Nga như chị Tạ Bích Loan. Và rồi, chị tôi cũng được đặt chân lên nước Nga vĩ đại. Chị tôi đi xuất khẩu lao động. Mười chín tuổi. Một mình. Lúc đó, tôi - thằng bé 9 tuổi, đứng chấp tay sau đít, chỉ cao bằng cái bánh ô tô khách, ngược nhìn chị. Tôi cũng chẳng còn nhớ tôi đã nói gì, nghĩ gì. Chỉ có điều tôi vẫn thường xuyên viết thư cho chị, kể những câu chuyện vui về gia

đình cho chị nghe, thậm chí tôi còn làm thơ, vẽ tranh gửi cho chị. Còn tôi, cái cảm giác nhận được thư của chị thật thích, những nét chữ nghiêng nghiêng với những chữ "y" béo, cái mùi giấy thật khác lạ, giấy trơn, dày và đẹp, thích nhất là những đoạn chị hỏi thăm tôi và kể về những lời bình luận về tôi của những người bạn của chị. Chị kể về Át, thành phố nhỏ nơi chị sống trong các ộp và làm việc trong nhà máy, về những dịp được lên Mát chơ, được đi thuyền trên sông Volga. Tôi cũng cảm thấy thú vị và mong ngày nào đó được thăm một đất nước đẹp và tuyệt vời như vậy.

Rồi những biến cố lịch sử đã đưa chị tôi trở về với tôi nhanh hơn dự kiến. Những ngày biến động chính trị ở Nga là những ngày tôi luôn lo lắng, có những lúc tôi mơ thấy chị tôi không trở về với tôi. Bố tôi thì suốt ngày nghe đài, đọc báo, cắt ra những bài báo - thường là từ báo Nhân Dân -phân tích về tình hình, bối cảnh những biến động đó, tôi còn nhớ tập tài liệu đó với những ghi chú bằng chữ đỏ bên lề của bố tôi. Có những cái thờ dài, cái nhìn xa xăm, một sự nuối tiếc. Chị tôi vẫn gửi thư về đều đặn. Thật may là tình hình ở chỗ chị cũng không quá lộn xộn, có điều cuộc sống trở nên

Nước Nga và chị tôi

khó khăn hơn, chị tôi cũng phải đi tìm những đồng rúp, những cái chậu nhôm, may so, âm điện. Chị tôi thấy những ông già - những người Hồng quân oai phong xưa còn phải đem quần áo của vợ ra chợ mà bán. Đang bất ổn. Ai mà quan tâm đến họ nữa chứ. Thật buồn.

Rồi chị tôi về. Với gia đình tôi là một ngày thật hạnh phúc, được đoàn tụ. Còn nhớ hôm nào, bố "lừa" cả nhà đi chụp ảnh tết gửi cho chị. Thiếu chị - người luôn che chở cho tôi khi tôi bị mẹ đánh, có gì đó hụt hẫng. Chị tôi về với một cái Xaratốp và một cái Min-khù-khờ. Cái xe thì bán ngay rồi, còn cái tủ lạnh vẫn là 1 vật chứng về một thời phải xa hương của chị. Cuộc sống của chị tôi còn nhiều gian nan như chính sự cải cách của nước Nga, vật lộn để thoát khỏi hoảng . Giờ đây, khi cả 4 chị em đã có 1 gia đình riêng, chị tôi cũng đã có 1 bé gái xinh xắn, cuộc sống cũng tạm ổn, có những bước đi đều đặn như tiếng đập máy khâu của chị trong đêm khuya, tôi biết, trong tâm hồn chị, vẫn có nét gì đó thuộc về nước Nga.

Xứng đáng

ĐỘI TUYỂN ANH BỊ LOẠI KHỎI VÒNG CHUNG KẾT EURO 2008. Thật xứng đáng. Chẳng thể bào chữa nổi cho thất bại 2-3 trước đội tuyển Croatia.

Tôi không phải là fan của đội tuyển Anh, nhưng tôi lấy làm tiếc cho sự vắng mặt của họ tại Euro 2008. Họ là 1 đội bóng lớn với nhiều siêu sao. Nhưng họ bị loại 1 cách xứng đáng. Xét trong lịch sử bóng đá, đội tuyển Anh luôn được đánh giá cao, nhưng tất cả những gì họ có là chức vô địch Worl cup 1966 được tổ chức trên sân nhà. Chấm hết. Người ta chỉ nói đến tinh thần Đức chứ không nói đến tinh thần Anh bao giờ nên cũng dễ hiểu vì sao trong những giai đoạn quyết định khán giả Anh luôn phải "đau tim" vì đội nhà. Ở vòng loại WC gần đây nhất, đội tuyển Anh cũng phải nhờ đến trận hòa 2-2 đầy may mắn với Hy Lạp mới lọt vào vòng chung kết. Trong trận đó, cả đội và khán giả hình như chỉ mong ngóng những pha

phạm lỗi gần vòng cấm của đội Hy Lạp để xem Beck đá phạt, đội tuyển Anh hi vọng "sống" nhờ 1 mình tài nghệ của Beck. Còn ở vòng loại Euro 2008, đội tuyển Tam sư không phải không có cơ hội để đặt vé sang Áo-Thụy Sĩ mùa hè sang năm. Ở bảng đấu mà chỉ có Croatia và Nga + Hiddink là 2 "vật cản" đáng phải lưu tâm, lẽ ra đội tuyển Anh phải sớm đoạt vé mới đúng. Đội tuyển Anh có rất nhiều hảo thủ, toàn tầm cỡ thế giới - những cầu thủ mà các câu lạc bộ nổi tiếng luôn mong có sự phục vụ: là Gerrard, Lampard, là Rooney, Owen, là Rio Ferdinand, Terry, kinh nghiệm có Beckham, trẻ tài năng có Richard... Dù trận gặp Croatia, có bao nhiêu ca chấn thương thì chẳng lẽ không thể có 1 đội hình đủ sức thi đấu CẢM HÒA Croatia được sao? Vẫn biết bóng đá có nhiều bất ngờ. Nhưng trước 1 đội tuyển đã lọt qua vòng loại, đội tuyển Anh đã thua 1 cách xứng đáng. Họ đá như vô hồn, dù Gerrard tuyên bố đây là "trận đấu của cuộc đời". Họ đã may mắn gỡ hòa 2-2 nhưng không đủ sức để giữ không cho

Croatia ghi bàn thứ 3 tại Wembley, họ đã bất lực vì họ mất hết tinh thần quyết đấu và một cái đầu lạnh. Và trên hết, lỗi thuộc về HLV McClaren. Đáng lẽ (cái từ này có lẽ đang được người Anh nghĩ đến rất nhiều) HLV phải "thổi" được "linh hồn" vào team của ông, để các cầu thủ thi đấu với quyết tâm cao nhưng thoải mái, chơi chặt chẽ và hướng tới 1 kết quả thuận lợi hơn là "cố" giành thắng lợi . Nhưng tinh thần thì sao? Ông còn phải trốn trong toilet vì không dám xem 10 phút cuối trận Israel-Nga. Tài năng thì sao? Sự nghiệp của ông cũng chẳng có gì, đôi chút "có màu" ở cấp CLB. Hãy xem cách ông ứng phó ở hiệp 2 trận gặp Nga. Thực ra, đội Nga chưa bao giờ kết thúc hay cả, nhưng với 1 chút "ma thuật", Hiddink đã giúp "gấu Nga" có những cú tát mạnh và chính xác. Khi bị "gấu tát", McClaren chỉ biết ôm mặt trong một trận cầu rất quan trọng: Thắng là xong, đi tiếp - Hòa cũng ok. Mà ông chỉ giỏi làm "kinh tế" thôi. Ông "chuyên nghiệp" tới mức dù Anh bị loại cũng không từ chức (có lẽ để nhận được tiền đền bù sa thải!!!). Thế thì McClaren's team có xứng đáng bị loại không?!

Chuyện về một người đại biểu

(Tại Hội nghị gia đình văn hoá tiêu biểu xuất sắc toàn quốc lần thứ I năm 2007)

Viên Lương

Bác tên là Tăng Trường Tấn ở phường 8, thị xã Bạc Liêu. Dù đã 72 tuổi nhưng bác khoẻ mạnh và minh mẫn. Tình cờ một chuyến xe đưa đoàn đại biểu về Trung tâm Hội nghị Quốc gia Mỹ Đình, tôi được ngồi gần bác. Từ khách sạn Tây Hồ đến Trung tâm Hội nghị Quốc gia cũng đủ thời gian cho tôi bắt chuyện với bác, và biết được câu chuyện của bác.

- Người Hà Nội rất hay tập thể dục buổi sáng, bác có vậy không? *Tôi hỏi.* Sáng nào tui cũng đi bộ và mang theo một chiếc giỏ nhỏ - *Bác trả lời.* Bác đi chợ luôn phải không? - *Tôi đoán.* Không - *Bác trả lời.* Vậy để làm gì Bác? Tôi tò mò hỏi lại, Bác cười kể cho tôi nghe:

- Tụi nhỏ chỗ tui chúng chưa ý thức hay vứt rác linh tinh, tui cầm giỏ đi để nhặt rác thôi. Có hôm hai đứa trẻ từ đâu ra bảo tui: “Hôm nào tui con cũng thấy ông nhặt rác, hôm nay tui con cho ông tiền ông đừng nhặt rác nữa”. Nói rồi chúng lôi trong túi ra mỗi đứa 50.000đ đưa cho tui. Tui cười bảo lương bác cao rồi, không lấy tiền của tui con đâu. Bác chỉ nhặt rác của tui con ăn quà vứt linh tinh cho môi trường công viên xanh sạch. Từ đó, mỗi lần nhặt rác chúng thấy tui từ xa lại gọi và trên.

- Bác đã làm công việc này được bao lâu rồi?

- Cũng được mấy chục năm rồi, từ khi tui về hưu.

Công việc xem ra thì bình thường, nhưng thời gian công việc đã chinh phục tôi. Một Đảng viên gương mẫu đã từng giữ nhiều trọng trách quan trọng, và chức vụ lớn nhất của bác là cựu Bí thư tỉnh uỷ Bạc Liêu. Về hưu bác vẫn tham gia sinh hoạt ở phường. Bác kể tôi lắm chức lắm và lương hưu cũng nhiều. Mỗi tháng bác

nhận được ba triệu đồng. Vậy mà bác vẫn giản dị, sống noi gương cho con cháu, bà con xóm giềng. Tôi thiết nghĩ, Hội nghị Gia đình văn hóa xuất sắc toàn quốc lần thứ nhất năm 2007 có gần 1600 đại biểu, là 1.600 câu chuyện về hơn 1.000 tấm gương phải noi theo. Có đại biểu được chọn làm câu chuyện kể trên sân khấu, như nồi cháo tình nghĩa gây xúc động lòng người của đại biểu đến từ Đà Nẵng... Còn biết bao câu chuyện ở phía dưới không được lên sân khấu như câu chuyện của bác Tấn, không được nhiều người trong hội trường biết đến. Được phục vụ hội nghị là cơ hội cho chúng ta học hỏi, và biết đến những tấm gương của thế hệ gần nhất. Họ đã sống và làm theo đường lối chính sách của Đảng và Nhà nước, dạy con cháu hiếu thảo dù trong một gia đình lớn (29 người) chỉ vèn vện 30m2 vẫn không một tiếng cãi nhau. Đó là gia đình 3 thế hệ của 1 đại biểu đến từ thành phố mang tên Bác.

Ba ngày ngắn ngủi nhưng cũng đủ làm cho tôi quyến luyến với đoàn. Tiễn đoàn về Bạc Liêu, các bác nói với tôi “Các bác đã làm khổ con, con nhiệt tình với tui này quá, có gì không phải bỏ qua nghe”, “Cô ơi khi nào có dịp về Bạc Liêu cô nhớ tìm tui nghe”... Thật cảm động biết bao làm tôi không muốn xa đoàn. Tôi nghẹn lại không dám nói, sợ nước mắt lại lã lã. Để các bác thấy con bé mau nước mắt thì kỳ lắm. Cuối cùng thì tôi cũng nói được: “Con chúc các bác lên đường bình an và không quên Hà Nội”. Món quà tôi mua vội trên đường trao các bác trong nụ cười lòng nghẹn ngào mà lưu luyến. Bác On, Bác Tấn,... những cái tên bình dị mà cao quý sẽ mãi theo tôi trong hành trang cuộc đời. Đêm đó (30/10), 11 đại biểu của tôi tiếp đón bay về Bạc Liêu. Sáng hôm sau, tôi nhận được tin nhắn của đoàn là đã về đến nhà an toàn từ người đại diện liên lạc. Tôi thầm cầu nguyện cho các bác sống lâu để có cơ hội gặp lại, dù chỉ là một sự mong muốn.

Noen có ý nghĩa gì với ta? Câu hỏi bất chợt đặt ra có lẽ không chỉ với cá nhân ai khi bước đi trên đường phố những ngày tháng 12 này. Cái lạnh của Hà Nội không đến âm độ nhưng rất buốt giá, dường như thế mà khi ta thấy màu trắng của bông tuyết lại cảm nhận như đang khoác áo bông dày và được chạm vào tuyết lạnh phương tây, khi màu xanh của cây thông nô-en thì bước chân ta như đang trên những khu rừng thông miền hàn đới, và thấy màu đỏ lại dường như được về nhà sưởi ấm trong những tiếng cười khúc khích của trẻ thơ nô đùa....

Noen có lẽ đến với dân ta từ những bộ phim tét, ở đó có cậu bé ở nhà một mình đối trị với những tên trộm và đón mẹ trở về trong đêm Giáng sinh với ánh đèn rực rỡ, Noen có lẽ đến từ bài hát giáng sinh vui nhộn bật vang khắp nơi, gắn liền với tiếng chuông nhà thờ,... Tại sao Nôen lại ngày càng được chào đón đến thế nhỉ? Nếu bạn là người đi theo Đạo thiên chúa thì ngày đó thực sự là có ý nghĩa vô cùng to lớn rồi. “Ông già Nôen ơi cho cháu đi chơi với”, câu nói của cô em gái nhỏ chợt làm tôi thấy vui theo, thì ra trước tiên là Nôen với tuổi thanh niên thì

được đi chơi, tụ tập ngắm phố phường, gặp bạn bè, đi nhà thờ xem lễ, nghe lời chúc mừng giáng sinh là điều vui sướng nhất

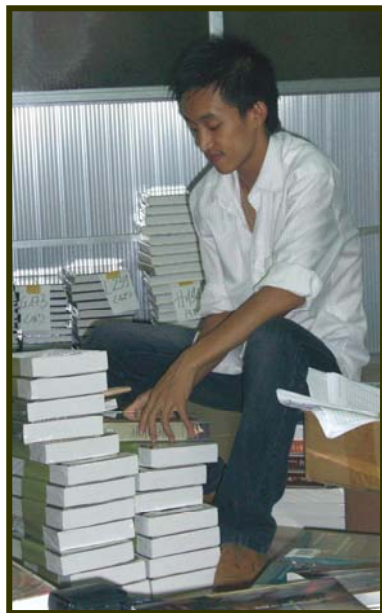
Những người khó tính thì nói, Nôen Nôen vớ vẩn, ra đường chỉ tôn hít khói, tắc đường toàn bọn thanh niên nhí nhỏ... Hihi, như là lạc hậu rồi, Nôen phải đâu có như thế!

Những người bạn của tôi làm ở các công ty du lịch thì ngày này quan trọng lắm, họ cũng hào hứng trang trí cây thông Nô en và chờ đón ngày lễ - đó là cũng là cách chúng ta chào đón những người bạn đến Việt Nam, thể hiện tình thân ái và hội nhập và có lẽ đó cũng là động lực hấp dẫn nhất khiến ngày lễ này cũng ngày càng trở nên gần gũi, xóa đi những khác biệt về tôn giáo, văn hóa....

Không hiểu sao thấy người ta hào hứng tôi cũng thích ngày này mặc dù bây giờ khó lòng mà có thể tung tăng đi chơi được, chỉ là ngắm đường phố và hi vọng sẽ nói “Merry christmas” với ai đó. Các bạn hãy thưởng thức ngày Nôen một cách thú vị nhất nhé! Đừng quên đi lại cẩn thận, cảm ơn xe và cô vũ đưa xe, đừng đi về quá khuya và cũng đừng quá khích nhé!

Daisy

Man fashion

Mỗi ngày đến đây, gặp nhau cười chào, cùng nhau làm việc, cùng nhau vui đùa. Nhưng phái nữ chúng mình đã kịp nhìn kỹ các chàng trai thư viện chưa? Hóa ra các mì chính cánh của Đoàn ta cũng rất dễ thương, bảnh bao đấy chứ! Dù là trong trang phục thể thao hay quần jeans áo pull, dù trong quân phục chỉnh tề hay sơ mi nhẹ nhàng, dù comple cà vạt hay áo cổ chui đậm chất thời trang,... thì cũng đều chứng tỏ con mắt thẩm mỹ của các đấng mày râu thật đáng khen ngợi. Nào hãy chiêm ngưỡng và khám phá vẻ đẹp tiềm ẩn bao lâu nay ta chưa phát hiện ra!

Góc đời sống

Mèo bông

Mũ bảo hiểm

Một phần tất yếu của cuộc sống

Thời điểm "chốt hạ" của lệnh bắt buộc đội mũ bảo hiểm trên mọi tuyến đường (ngày 15/12/2007) đã đến. Khá nhiều người vẫn dẫu trần đi xe máy mấy tháng qua giờ bắt buộc phải tìm mua cho mình một chiếc mũ. Lý do chính thúc đẩy họ là mỗi lần vi phạm sẽ phải nộp phạt 150.000 đồng, bằng tiền mua một chiếc mũ khá tốt trên thị trường.

Vượt trên cả mục đích cao đẹp là bảo vệ tính mạng cho người tham gia giao thông thì hiện nay trên thị trường các hãng mũ bảo hiểm cũng đã sản xuất rất nhiều loại mũ thời trang, gọn nhẹ và phù hợp với mọi lứa tuổi để người sử dụng có thể thỏa sức lựa chọn. Một số hãng còn đưa ra các sản phẩm mũ bảo hiểm thời trang, sành điệu như là mũ bảo hiểm bọc da nhiều màu sắc Panda, không thấm nước, lau chùi dễ dàng, với giá thành khoảng 250.000đ.

Song chưa phải tất cả mọi người đều đã nhiệt tình ủng hộ quy định bắt buộc này vì vẫn còn những rắc rối của việc phải kè kè một cái "nồi cơm điện" bất kể đi đâu. Khó khăn nhất hiện nay là giá thành của những chiếc mũ bảo hiểm tốt đúng hãng vẫn khá cao so với mức tiêu dùng của nhiều gia đình. Với các hãng có uy tín tốt như Honda, Piaggio, Protec, Amoro thì chỉ ít

một sản phẩm cũng có giá từ 150.000đ trở lên. Việc bảo quản mũ bảo hiểm cũng không hề đơn giản. Với các loại xe ga có cốp xe rộng thì tiện lợi hơn cho người sử dụng, nhưng cũng không dễ quá được 2 chiếc, còn với xe số thì có móc đeo mũ dưới yên xe nhưng do sợ bị cắt trộm nên vẫn phải gửi mũ. Tại một số điểm trông xe có nhận trông mũ nhưng hiện nay đa số các điểm trông xe chưa có dịch vụ này và như vậy là người tham gia giao thông sẽ phải tốn thêm tiền cho phí gửi xe và mũ. Khắc phục tình trạng này thì nhiều người đã đi tìm mua hộp đựng mũ bảo hiểm gắn với đuôi xe. Giá cả các loại hộp này hiện nay cũng có tăng nhẹ và dao động từ 390.000đ đến 1 triệu đồng với nhiều màu sắc để chọn lựa. Ngoài ra các hãng mũ bảo hiểm cũng đã sản xuất và tung ra thị trường các loại Khóa mũ bảo hiểm. Hãng Protec đã tung ra thị trường loại Khóa mũ bảo hiểm của mình với giá là 15.000đ một chiếc. Tuy nhiên nếu kẻ trộm vẫn cố tình cắt dây mũ thì các loại khóa này vẫn không có tác dụng.

Nhưng dù khó khăn đến mấy thì chúng ta cũng bắt buộc khắc phục và thực thi Nghị quyết về An toàn giao thông này.

Trước giờ G, Ban biên tập Bản tin Thanh niên đã kịp thời cập nhật về tình trạng đội mũ bảo hiểm của cán bộ nhân viên Thư viện Quốc gia. Thực trạng như sau:

-Cán bộ, nhân viên Thư viện Quốc gia Việt Nam đã nắm bắt được tinh thần về quy định bắt buộc đội mũ bảo hiểm và bước đầu đã thực hiện hết sức nghiêm túc.

- Mặc dù không được phong phú và thời trang như mũ vải nhưng mũ bảo hiểm lại rất thời trang khi tham gia giao thông - các thủ thư trông ai cũng trẻ và đẹp hơn trong những chiếc mũ duyên dáng.

Góc đời sống

Giáng sinh vui vẻ!

Joyeux Noel!

Merry Christmas!

Lê Hằng

Mỗi dịp Giáng sinh về, đã thành truyền thống, người ta thường nhờ ông già Tuyết đến từng nhà tặng quà cho các em nhỏ, ông bà, cha mẹ, bạn bè và tất cả những người thân yêu kèm theo những lời chúc tốt đẹp nhất. Nhân dịp này, Bản tin thanh niên cũng nhờ ông già Noel gửi tới bạn đọc lời chúc may mắn, hạnh phúc và an lành!

Ngày lễ Giáng sinh, 25/12 trước kia là ngày lễ của riêng những tín đồ Cơ Đốc giáo, ngày nay đã trở thành ngày lễ lớn toàn thế giới. Nó được đánh dấu ngày của Chúa Giê-su ra đời. Những công việc như đi mua sắm, trang trí nhà cửa, vườn tược với những bóng đèn, các vật trang trí nhiều màu sắc, dựng cây thông Noel, tặng quà cho nhau và gửi thiệp chúc mừng... đã trở thành những truyền thống của mọi người trên thế giới mỗi khi mùa Giáng sinh tới, năm mới đến gần.

Đầu tiên là *thú vui khi đi mua sắm mùa giáng sinh*. Dịp này là thời điểm mà mọi người đều nô nức kéo nhau đi mua sắm để chuẩn bị cho mùa giáng sinh mới. Tất cả các cửa hàng đều tiếp thị cho những sản phẩm truyền thống hay các sản phẩm mới hiện đại của mình, đâu đâu cũng được trang hoàng long lộng lẫy bắt mắt. Không chỉ có các em nhỏ háo hức mong bố mẹ cho đi cửa hàng để ngắm để xem bao nhiêu là đồ chơi, với các chuyện cổ tích như: “Ông già Noel”, “Nàng Bạch Tuyết và bảy chú lùn”, “Cô bé bán diêm”... cùng các chú hề biểu diễn cực kỳ sinh động, vui tươi, nhí nhảnh, mà càng tất thấy người lớn cũng đều “mê mẩn” tới các cửa hàng, siêu thị, các hội chợ dành cho giáng sinh với biết bao nhiêu đồ phục vụ đặc biệt là những hội chợ ở Đức chẳng hạn. Đến đây, mọi người có thể tha hồ mua sắm và còn được nếm thoải mái các món ăn ngon tuyệt của mùa giáng sinh.

Sau khi đã mua sắm đầy đủ mọi thứ, tiếp theo sẽ là công việc thích thú không kém, đó là *trang hoàng nhà cửa, vườn tược, dựng và trang trí cây thông Noel*.

Trong nhà, các gia đình thường làm những mô hình Chúa giáng sinh thu nhỏ bày ở nơi trang trọng nhất trong phòng khách. Sau khi dựng cây thông Noel, mọi người dùng những đồ trang trí đẹp mắt treo lên cây thông. Cây thông Noel được làm dáng nhờ có những quả cầu đủ màu xanh, đỏ, vàng có ánh nhũ... treo lên, những chiếc thiệp giáng

sinh đầy ý nghĩa, những hình sao lung linh đẹp mắt, những chiếc kẹo cuốn giấy màu sắc sỡ, hay những thanh kẹo pháo lớn mà khi trẻ kéo hai đầu sẽ có một tiếng nổ bang và từ trong ống một chiếc nón dạ hội bé xíu đầy màu sắc, đồ chơi kèm theo những mẫu giấy ghi những câu ngộ nghĩnh bung ra tung toé. Điều không thể thiếu là đèn trang trí cho cây thông Noel và bên dưới xung quanh gốc cây là những gói quà đầy màu sắc để dành tặng cho những người thân trong gia đình.

Bên ngoài cửa chính, nhà nào cũng treo *một vòng hoa được kết từ những cụm hoa giáng sinh đỏ chói bao giữa là những chén hoa xanh vàng xinh xắn, cùng với tràng hoa giấy bóng kiếng óng ả lồng kết nhau thành chuỗi với những chiếc chuông vàng thắt nơ đỏ viền lá nguyệt quế xanh*. Đến nửa đêm thì bật đèn sáng trưng trước cửa nhà.

Và khi giờ khắc đã điềm, *người thân trong gia đình và bạn bè tặng quà cho nhau*. Những món quà được cho vào những nơi khác nhau. Ở Châu Âu, quà tặng được nhét trong đôi giày hoặc ủng. Ở Italia, Anh, Mỹ lại được để trong vớ treo gần lò sưởi. Hoặc đơn giản quà tặng đặt dưới cây thông Noel. Và các món quà được mở ra vào buổi sáng sớm trong ngày Giáng sinh cùng với không khí đoàn tụ gia đình.

Và đến *bữa tiệc Giáng sinh*. Các gia đình tụ tập cùng nhau thưởng thức các món ăn ngon lành. Đầu tiên là món cháo bột mỳ, một loại cháo rất đậm gia vị mà tất thấy mọi nhà ưa thích. Nó được xem là tổ tiên của bánh Pudding không thể thiếu được trong tiệc giáng sinh ngày nay. Tiếp theo là món gà Tây hay gà trống thiên béo ngậy với nhiều cách thức chế biến khác nhau và cuối cùng là món tráng miệng truyền thống của địa phương. Nói chung mỗi nước đều có một thực đơn ẩm thực riêng. Như ở Anh, bữa tối giáng sinh truyền thống của họ là món lợn nấu mù tạt và thường ăn bánh Patê với niềm tin nếu ăn bánh này trong dịp lễ thì cả năm sẽ mang lại hạnh phúc may mắn cho mình Người Italia thích ăn bánh xốp Panetone. Món này có nhân trộn nho khô, chanh hay các loại hoa quả thái nhỏ, được phủ một lớp chocolate hoặc hạnh nhân rang giòn thơm phức...

Nào, bây giờ chúng ta hãy cùng nhau nâng ly chúc mừng Giáng sinh vui vẻ, an lành, cùng hoà mình vào giai điệu của những ca khúc Giáng sinh ngập tràn niềm vui và sôi động đầy ý nghĩa...

**I wish you a Merry Christmas
I wish you a Merry Christmas
I wish you a Merry Christmas
And a Happy New Year!**

Đinh Thị Loan 4/12/1978
 Nguyễn Thị Thu Phương 09/01/1982
 Quảng Hùng Mạnh 11/12/1979
 Vũ Thị Kim Ngân 14/12/1978
 Bùi Huy Quang 14/12/1978
 Tạ Thị Nhan 03/01/1977
 Nguyễn Đình Trọng 10/1/1980
 Ngô Thị Hiền Hoa 15/01/1978
 Viên Thị Lương 15/1/1979
 Phạm Hoàng Anh 21/1/1976
 Lê Thu Hà 29/01/1979
 Bùi Thị Ngọc Hà 30/01/1980

Happy birthday to you!

Mùa xuân... (Tiếp theo trang 3)

Đường vào chợ Bưởi, đường lên Hoàng Hoa Thám có biết bao nhiêu loài hoa, cây cảnh được bày bán. Rồi ra Hồ Tây, Yên Phụ, Nghi Tâm... đâu đâu cũng thật đông vui nhộn nhịp. Mọi người đổ về đây mua cành đào, cây quất cho ngày Tết đến. Chợ đào đẹp nhất là khi chúng ta đi gặp tiết trời se se, mưa lất phất, gió hơn lạnh lạnh. Nếu ai rảnh rang hơn thì lại có thú ra tận vườn đào để ngắm và chọn một cây đào ưng ý nhất. Ôi những vườn đào thắm đỏ rộng bạt ngàn nay chỉ còn rất ít. Trước kia người ta đi mãi đến mỗi cả chân nhưng chẳng ngần mắt để ngắm nhìn những cây bích đào, đào phai hay bạch đào... đang chúm chim nở khoe sắc với các thể cây vô cùng đa dạng, phong phú mà chẳng thấy dáng cây nào giống hệt được nhau.

Tết đến rồi. Chúc mừng năm mới!

“Mừng xuân Tết đến một cành đào
 Mây nọ hồng xinh gió thoảng xao
 Nở cắt mai vườn rao chợ nở
 Mà đem đào núi cấm bình cao”
 (Hoa xuân - Mai Khuê)

Chúc mọi nhà an khang hạnh phúc với tất niên!

Ý kiến thanh niên

Về lao động Quỹ châu Á

- Xin phép cho kho Quỹ châu Á thành trụ sở Đoàn cũng tạm tạm. Xin mắc điện thoại và đường nét để tiện cho công việc. Có thể tập nhảy, sinh hoạt văn nghệ hoặc CLB Tiếng Anh cũng được.

(Phạm Xuân Hùng)

- Mình thiết nghĩ hôm nào ít người lao động (nhất là toàn các bạn gái) thì chúng ta có thể giao cho 2 hoặc 3 bạn một đơn vị, mang thùng đi các đầu giá rút sách cho chủ động. Giá sử có 4 bạn ta vẫn có thể tổ chức lễ theo quy mô nhỏ lẻ. Như vậy tránh tình trạng khan hiếm lễ ảnh hưởng đến công việc. Nếu số lượng ít mà vẫn lao động theo cách số đoàn viên nhiều thì mọi người sẽ mệt

mỏi, chậm chạp và không chủ động trong công việc cũng như bị ế oải. Như vậy thì chủ động hơn là làm ít đơn vị mà ngồi tại chỗ. Nếu mệt các bạn cũng tự nghỉ được, bạn nào không mệt thì vẫn làm độc lập không phụ thuộc vào nhau mà vẫn hoàn thành công việc cũng như có trách nhiệm với đơn vị mình được giao.

(Viên Thị Lương)

- Để tiết kiệm sức nên có thêm xe đẩy sách giúp các bạn khỏi phải bê nặng - nhưng phòng lao động hiện nay hẹp quá di chuyển xe cũng khó nên cần phải có một "cỗ xe" hợp lý. Để tiết kiệm thùng để vận chuyển sách thì cần có thêm nhiều loại thùng - thùng to - thùng nhỏ - thùng nhỏ.

(Thu Trang)